RIKTLINJER

EUROPEISKA CENTRALBANKENS RIKTLINJE (EU) 2020/978

av den 25 juni 2020

om hur de nationella behöriga myndigheterna utövar det handlingsutrymme som framgår av artikel 178.2 d i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 gentemot mindre betydande institut avseende tröskeln för att bedöma hur väsentlig en förfallen kreditförpliktelse är (ECB/2020/32)

ECB-RÅDET HAR ANTAGIT DENNA RIKTLINJE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut ([1]), särskilt artiklarna 6.1, 6.5 a och 6.5 c, och

av följande skäl:

(1) Det är Europeiska centralbankens (ECB) ansvar att säkerställa att den gemensamma tillsynsmekanismen fungerar på ett effektivt och enhetligt sätt. ECB utövar tillsyn över systemets sätt att fungera för att säkerställa en enhetlig tillämpning av hög tillsynsstandard och enhetliga resultat av tillsynen i alla deltagande medlemsstater. ECB får utfärda riktlinjer till nationella behöriga myndigheter enligt vilka tillsynsuppgifter ska utföras och tillsynsbeslut ska antas av nationella behöriga myndigheter.

(2) Enligt förordning (EU) nr 1024/2013 och Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 (ECB/2014/17) ([2]) ska ECB säkerställa en konsekvent tillämpning av tillsynskraven för kreditinstitut i de deltagande medlemsstaterna.

(3) Med stöd av förordning (EU) nr 1024/2013 har ECB, i egenskap av den behöriga myndigheten i förhållande till betydande kreditinstitut, tillämpat sitt handlingsutrymme enligt artikel 178.2 d i förordning (EU) nr 575/2013 ([3]) genom att anta Europeiska centralbankens förordning (EU) 2018/1845 ([4]) som definierar tröskeln för att bedöma hur väsentlig en förfallen kreditförpliktelse är.

(4) Även om de nationella behöriga myndigheterna har det primära ansvaret för hur de relevanta alternativen och det relevanta handlingsutrymmet utnyttjas avseende mindre betydande institut, gör ECB:s överordnade tillsynsroll inom den gemensamma tillsynsmekanismen det möjligt att främja en konsekvent tillämpning av alternativen och handlingsutrymmet avseende både betydande respektive mindre betydande institut. Detta säkerställer att a) tillsynen över alla kreditinstitut i de deltagande medlemsstaterna genomförs på ett enhetligt och effektivt sätt, b) det enhetliga regelverket för finansiella tjänster tillämpas på samma sätt för alla kreditinstitut i de deltagande medlemsstaterna och c) att alla kreditinstitut omfattas av tillsyn av högsta kvalitet.

([1]) EUT L 287, 29.10.2013, s. 63.

([2]) Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 (ECB/2014/17) av den 16 april 2014 om upprättande av ramen för samarbete inom den gemensamma tillsynsmekanismen mellan Europeiska centralbanken och nationella behöriga myndigheter samt med nationella utsedda myndigheter (ramförordning om den gemensamma tillsynsmekanismen [SSM] (ECB/2014/17) (EUT L 141, 14.5.2014, s. 1).

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

([4]) Europeiska centralbankens förordning (EU) 2018/1845 av den 21 november 2018 om att utöva en valmöjlighet enligt artikel 178.2 d i förordning (EU) nr 575/2013 avseende tröskeln för att bedöma hur väsentlig en förfallen kreditförpliktelse är (ECB/2018/26) (EUT L 299, 26.11.2018, s. 55).

(5) För hitta en avvägning mellan dels behovet av att säkerställa en enhetlig tillämpning av tillsynsstandarder mellan betydande och mindre betydande institut, och dels proportionalitetsprincipen, anser ECB att de nationella behöriga myndigheterna som utövar tillsyn över mindre betydande institut bör tillämpa handlingsutrymmet enligt artikel 178.2 d i förordning (EU) nr 575/2013 och kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/171 ([5]) på samma sätt som detta görs av ECB enligt förordning (EU) 2018/1845 (ECB/2018/26).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

Denna riktlinje anger hur de nationella behöriga myndigheterna ska tillämpa de behöriga myndigheternas handlingsutrymme enligt artikel 178.2 d i förordning (EU) nr 575/2013 avseende mindre betydande institut vad gäller tröskeln för att bedöma hur väsentlig en förfallen kreditförpliktelse är, oavsett vilken metod som används för att beräkna deras riskvägda exponeringsbelopp. När de nationella behöriga myndigheterna tillämpar detta handlingsutrymme gentemot mindre betydande institut ska detta fullt ut överensstämma med hur ECB tillämpar det relevanta handlingsutrymmet enligt förordning (EU) 2018/1845 (ECB/2018/26).

Artikel 2

Definitioner

I denna riktlinje ska definitionerna i artikel 4.1 i förordning (EU) nr 575/2013, artikel 2 i förordning (EU) nr 1024/2013 samt artikel 2 i förordning (EU) nr 468/2014 (ECB/2014/17) gälla.

Artikel 3

Tröskel för att bedöma hur väsentlig en förfallen kreditförpliktelse är

1. I enlighet med artikel 178.2 d i förordning (EU) nr 575/2013, ska nationella behöriga myndigheter föreskriva att mindre betydande institut ska bedöma hur väsentlig en förfallen kreditförpliktelse är i förhållande till följande tröskel, som består av två komponenter:

a) En gräns för alla till betalning förfallna belopp som en gäldenär har gentemot kreditinstitutet, kreditinstitutets moderföretag eller till något av dess dotterföretag (nedan kallade *förfallen kreditförpliktelse*) som motsvarar:

   i) 100 euro för hushållsexponeringar,

   ii) 500 euro för andra exponeringar än hushållsexponeringar, och

b) en gräns för alla förfallna kreditförpliktelser i relation till den samlade exponeringen inom balansräkningen mot en gäldenär för kreditinstitutet, kreditinstitutets moderföretag eller till något av dess dotterföretag, med undantag av aktieexponeringar, som motsvarar 1 procent.

2. De nationella behöriga myndigheter ska föreskriva att mindre betydande institut ska tillämpa den definition av fallissemang som framgår av artikel 178.1 första stycket leden a och b i förordning (EU) nr 575/2013 för hushållsexponeringar på nivån av en enskild kreditfacilitet, ska den tröskel som framgår av punkt 1 tillämpas på nivån av den enskilda kreditfaciliteten som beviljats gäldenären av kreditinstitutet, kreditinstitutets moderföretag eller något av dess dotterföretag.

3. Fallissemang ska anses föreligga när båda de gränser som framgår av punkt 1 a och 1 b har överskridits oavbrutet under fler än 90 dagar.

([5]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/171 av den 19 oktober 2017 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller tekniska tillsynsstandarder för väsentlighetströskeln för förfallna kreditförpliktelser (EUT L 32, 6.2.2018, s. 1).

Artikel 4

Datum då väsentlighetströskeln ska tillämpas

De nationella behöriga myndigheterna ska säkerställa att mindre betydande institut informerar myndigheterna om det datum då de kommer att börja tillämpa tröskeln för att bedöma hur väsentlig en förfallen kreditförpliktelse är och att mindre betydande institut börja tillämpa en sådan tröskel senast den 31 december 2020.

Artikel 5

Verkan och genomförande

1. Denna riktlinje får verkan samma dag som den delges de nationella behöriga myndigheterna i de deltagande medlemsstaterna.

2. De nationella behöriga myndigheterna ska följa denna riktlinje senast den 31 december 2020.

Artikel 6

Adressater

Denna riktlinje riktar sig till de nationella behöriga myndigheterna i de deltagande medlemsstaterna.

Utfärdad i Frankfurt am Main den 25 juni 2020.

På ECB-rådets vägnar
Christine LAGARDE
ECB:s ordförande